

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Polemik mod Heiberg

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 3.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-pmh-txt-shoot-idfc8f0906-4cdf-47d3-b9c2-5bd774793bd0.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Forsaavidt Forstanden og med den Tvivlen en enkelt Gang vender tilbage, faaer den dog aldrig Magt over mig. Ifører Tvivlen sig denne Skikkelse: om det dog ikke skulde være muligt, at Professoren ikke havde faaet Tid at læse Bogen heelt ud,« da svarer jeg den smilende: denne Antagelse vilde jo være mod al Analogie, da enhver Analogie, hentet fra Forholdet til en meget stor Bog, Intet beviser med Hensyn til en meget lille Bog. – Yttrer Tvivlen sig saaledes: om det dog ikke skulde være muligt, at Professoren trods al sin filosofiske Viden og sit systematiske Omfang, dog i Forhold til enkelte Problemer især de religieuse, manglede, ikke den fornødne Hurtighed til at forklare, men den ønskelige Langsomhed til at forstaae Vanskelighederne, inden man forklarede dem, da seirer dog letteligen Galskaben. Min Tro paa Prof. Heibergs filosofiske Præstation er urokket, han har endnu aldrig skuffet min Forventning. Man prise Ingen lykkelig før han er død; men man sig heller ei om Nogen, at han i en eller anden Retning har skuffet Forventningen, saa længe han lever og ikke har præsteret Noget i denne Retning. Desuden har Hr Prof: jo netop ved denne Leilighed gjort et Vidunder. Idet han har forklaret Gjentagelsen, har han tillige kunstnerisk anskueliggjort Gjentagelsen, da i hans Fremstilling det »Mere, man i Aandens Rige vil see i Gjentagelsen, det Mere der næsten ophæver denne som saadan«, bliver tydeligt i Forhold til hvad enhver theologisk Studerende ved Kjøbenhavns Universitet og enhver i Philosophien ikke aldeles Ukyndig vidste iforveien. At Gjentagelsen ikke blot er for Contemplationen, men at den er Frihedens Opgave, at den betyder Friheden selv, Bevidsthedens anden Potens, at den er Metaphysikens Interesse, og tillige den Interesse paa hvilken Metaphysikeren strander, Løsnet i enhver ethisk Anskuelse, *conditio sine qua non* for ethvert dogmatisk Problem, at den sande Gjentagelse er Evigheden, medens Gjentagelsen dog (ved at forfølges psykologisk saa langt, at den forsvinder for Psychologien som transcendent, som en religiøs Bevægelse i Kraft af det Absurde, der indtræder, naar man er kommen til det Vidunderliges Grændse) saasnaart Problemet stilles dogmatisk vil komme til at betyde Forsoningen, hvilken ligesaa lidet som en religiøs Bevægelse, der endog blot er dialektisk i Retning af Skjebne og Forsyn, lader sig bestemme ved den fra Immanentsen hentede Mediation – Alt Dette og alt Deslige, min kjære Læser, er Misforstaaelser, som kun Den kan falde paa, der ikke var vidende om den Fremstilling af Gjentagelsen som skyldes Prof. H. og som er ligesaa dybsindig som original. Efterhaanden som jeg gjør mig dette tydeligt, flygter Forstanden bort og Tvivlen. Frister den mig mere, da har jeg endnu et Middel, jeg slaaer den med en Auctoritet. Har Hr Professorens Fremstilling ikke ogsaa for den undrende Grosserer Nathansons forbausede Tanke viist sig at være dybsindig og klar? Og Nathanson han er Manden, der forstaaer sig paa Videnskabelighed, der kan, at jeg skal tillade mig en Hentydning til Tidens frelsende Videnskab, beregne Forskjellen mellem den apparente og den virkelige Pol Høide. Og Gross. Nathanson har ikke sagt det i et letsindigt Øieblik, men paa en Tid, da den litteraire og critiske Deel af hans Blad lyser i Herligheds Afglans af hans dybe, stille, høitidelige Jule-Glæde over den danske Literatur, der udbreder en Festlighed over Alt hvad han i disse Dage siger i Bladet, der trods sin høie Alvor, dog er ligesaa elegant og nitid som alt det Elegante og Nitide, han taler om.